

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Loudovou ve věci

žalobce: **X.**, narozený dne X.
státní příslušnost Republika Uzbekistán
zastoupený advokátem JUDr. Matějem Šedivým
sídlem Václavské náměstí 21, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**
sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 2. 2022, č. j. CPR-1976-3/ČJ-2022 -930310-V234

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 2. 2022, č. j. CPR-1976-3/ČJ-2022-930310-V234 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým bylo potvrzeno a částečně změněno rozhodnutí Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy (dále jen „**správní orgán I. stupně**“) ze dne 8.

12. 2021, č. j. KRPA-326485-18/ČJ-2021-000022-SV, o správním vyhoštění a době zákazu pobytu dle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „**zákon o pobytu cizinců**“) tak, že doba zákazu pobytu dvou let byla zkrácena na 14 měsíců.

II. Žalobní body

2. Žalobce namítal, že disponoval pobytovým vydaným Litevskou republikou, a to do 24. 1. 2022, které však dle sdělení tamní migrační autority bylo platné toliko do 28. 5. 2020, přičemž nalézací správní orgán dovodil, že se žalobce dopustil neoprávněného pobytu počínaje dnem 29. 5. 2020, který byl ukončen až zahájením předmětného řízení.
3. Proti tomuto závěru brojil žalobce řádným oprávněným prostředkem, ke kterému se žalovaný postavil nepřítis srozumitelným způsobem, neboť sice moderoval dobu uloženého správního vyhoštění z 24 měsíců na 14 měsíců, avšak v odůvodnění svého postupu uvedl protichůdné závěry, kdy na straně 3 rozhodnutí vymezuje dobu trvání protiprávního stavu na období od 17. 7. 2020 do 7. 12. 2021, aby pak na následující straně uvedl, že: „Což znamená, že od 29. 5. 2020 je považován pobyt účastníka řízení v ČR za pobyt neoprávněný, neboť již nedisponuje žádným pobytovým statutem, jak v ČR, tak ani v členských zemích EU. ... Odvolací správní orgán tak v jeho jednání shledává protiprávní jednání spočívající v tom, že v ČR od 29. 5. 2020 do 7. 12. 2021 pobýval bez pobytového oprávnění...“, přičemž hned na další straně správní orgán uvádí, že: „Následně z důvodů pandemie a nouzového stavu v ČR byl jeho pobyt v ČR tolerován až do 16. 7. 2020. Od 17. 7. 2020 až do 7. 12. 2021 pobýval v ČR neoprávněně...“
4. Skutečnost, že odůvodnění rozhodnutí nabízí dvě varianty skutkového stavu je dle názoru žalobce projevem nepřezkoumatelnosti rozhodnutí, který nelze považovat za písařskou chybu, neboť údaj je v rozhodnutí uveden opakovaně. Není tak příliš zřejmé, zdali správní orgán datuje vznik nelegálního pobytu na den následující po ztrátě litevského pobytu nebo na den po ukončení 60ti denní ochranné lhůty navazující na ukončení nouzového stavu, vyhlášeného v důsledku tzv. první vlny pandemie. Navrhl napadené rozhodnutí zrušit.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve svém postupu neshledal žádné pochybení, uvedl, že žalobci oprávnění k pobytu pozbylo platnosti dnem 28. 5. 2020, v souvislosti s vyhlášením nouzového stavu však mohl na území setrvat do 16. 7. 2020, proto je mu dáván k tíži neoprávněný pobyt v období od 17. 7. 2020 do 7. 12. 2021. Navrhl žalobu zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

6. Ze správního spisu soud zjistil tyto pro řízení podstatné skutečnosti:
7. Prvostupňové rozhodnutí vychází ze zjištění, že cizinec pobýval na území ČR v období od 29. 5. 2020 do 7. 12. 2021, kdy byl kontrolován policií, bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu nebyl oprávněn. Správní orgán I. stupně rozhodl, že se žalobci

ukládá správní vyhoštění a stanoví se doba dvou let, po kterou nelze umožnit cizinci vstup na území členských států Evropské unie, doba k vycestování se stanoví do 20 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí.

8. Žalovaný jako odvolací orgán přezkoumal napadené rozhodnutí a průběh správního řízení vedeného správním orgánem I. stupně a rozhodnutí částečně změnil tak, že doba, po kterou žalobci nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, je čtrnáct měsíců.
9. Účastník řízení disponoval pobytovým oprávněním za pracovním účelem na území Litvy, platným do 24. 1. 2022. Toto pobytové oprávnění dne 28. 5. 2020 pozbylo platnosti, neboť byl účastníkovi řízení ukončen v Litvě pracovní poměr.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

10. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu žalobcem uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), a vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
11. Podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona o pobytu cizinců *policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států až na pět let, pobývá-li cizinec na území bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu není oprávněn.*
12. Podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí.*
13. Žalobce v žalobě namítal nepřezkoumatelnost rozhodnutí, neboť v napadeném rozhodnutí se objevují dvě varianty skutkového děje – doby neoprávněného pobytu, kdy podle žalobce nebylo zřejmé, zda nelegální pobyt počal dnem následujícím po ztrátě litevského víza, nebo na den následující po ukončení šedesátidenní ochranné lhůty navazující na ukončení nouzového stavu.
14. Soud shledal, že námitce nelze přisvědčit. Z napadeného rozhodnutí je zcela zřejmé, že žalovaný odmítl závěr prvostupňového orgánu, který skutkovou podstatu vymezil tak, že šlo o neoprávněný pobyt za dobu od 29. 5. 2020 do 7. 12. 2021. Žalovaný v této souvislosti vysvětlil, že je sice správný závěr, že litevské oprávnění k pobytu pozbylo platnosti dne 28. 5. 2020, zdůraznil však, že v ČR byl vyhlášen nouzový stav (12. 3. 2020). V souvislosti s tím mohl žalobce na území pobývat jen do dne 16. 7. 2020, a to v souladu se sdělením Ministerstva vnitra ČR, kdy cizinci, kterým uplynula doba oprávněného pobytu v době nouzového stavu nebo po uplynutí nouzového stavu (konec nouzového stavu 17. 5. 2020) do dne 16. 7. 2020, mohou na území setrvat, a to až do dne 16. 7. 2020. Doba oprávněného pobytu je i doba na výjezdní příkaz. Doba 60 dnů ode dne ukončení nouzového stavu je doba, která je cizincům poskytnuta k

vycestování a je primárně určena pouze k zajištění jejich vycestování a není to doba oprávnění k pobytu podle zákona o pobytu cizinců. Žalovaný výslovně uvedl: „Odvolací orgán proto v odvolacím řízení přistoupil ke korekci doby jeho neoprávněného pobytu v ČR a tuto dobu stanovil tak, že jeho neoprávněný pobyt započal dne 17. 7. 2020 a trval až do 7. 12. 2021.“ Z odůvodnění napadeného rozhodnutí na straně 3 též plyne bez jakýchkoli pochybností, že takto vymezené období žalovaný hodnotil v rámci úvah o délce zákazu pobytu. Žalovaný dále uváděl, že od 29. 5. 2020 byl pobyt žalobce v ČR považován za neoprávněný, neboť nedisponoval pobytovým statutem, tento závěr je správný, žalobce žádným pobytovým oprávněním nedisponoval, podstatné však je, že žalovaný mu tuto část neoprávněného pobytu (až do 16. 7. 2020) nekladl k tíži, neučinil ji součástí skutkové podstaty. Též podle zmíněného sdělení Ministerstva vnitra, v době do 16. 7. 2020 se jednalo se sice o pobyt neoprávněný, avšak vzhledem k mimořádným okolnostem tolerovaný, a cizinci za něj proto nehrozil žádný postih, což žalovaný plně respektoval a napravil v tomto směru pochybení orgánu prvostupňového.

15. Soud tedy neshledal, že by rozhodnutí bylo nesrozumitelné, formulační nepřesnost soud shledal pouze na straně 3 napadeného rozhodnutí, kdy žalovaný uvádí dobu pobytu bez oprávnění cca 10 měsíců, přitom reálně šlo o zhruba 17 měsíců (17. 7. 2020 až do 7. 12. 2021), jde však o ojedinělé pochybení, které lze překonat interpretací odůvodnění a celkovým kontextem rozhodnutí (viz shora). Žalobce na toto pochybení v žalobě ani nepoukazoval.
16. Jiné vady napadeného rozhodnutí namítány nebyly, soud pak neshledal v postupu žalovaného ani v jeho rozhodnutí žádné jiné vady, kterými by se musel zabývat z úřední povinnosti. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
17. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. března 2022

JUDr. Lenka Loudová v. r.
samosoudkyně